1870. II. évfolyam. **184. szám.** Szerda, szeptember 21.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A „Debreczen“

eredeti magántáviratai.

= Berlin, szept. 21. Toul lövetése már annyira előre haladt, hogy rohamot lehet már intézni.

= Florencz, szept. 21. Az olaszok négy órai harcz után benyomultak Rómába. A város roppant örömujjongásban van.

= Brüssel, szept. 20. Az „Ind. belg.“ jelenti, hogy Thiersnek nem sikerült megnyerni, hogy Anglia elismerje a jelenlegi franczia kormányt, s Oroszország és Ausztria e tekintetben ugyanazon álláspontot foglalják el.

= Bécs, szept. 21. Itt tudni akarják, hogy Tyrol és Morvaország helytartóinak és Szilézia országos elnökének elbocsátása összeköttetésben állana a legutóbbi birodalmi tanácsülésben Rechbauer ajánlata feletti szavazással, mely a mint tudjuk, az elnök választásának a napi rendről ezuttal eltörlésèről szól. E javaslatnak Petrioso és Stemayr ministerek ellene, a helytartók pedig mellette szavaztak.

Haladunk-e?

⊙). Az ágyudörej, kard-puskazörej — mi távolról hallik — ugy látszik, elnyomja keblünk szózatát, mely — tetteket kiván, eredményért kiáltoz!

Kormányunk szépen hallgat, bölcsen magába vonul; gondolván: hallgatni arany!

Ugy volt értesülve mindenki, hogy az elnapolt országgyülés september 20-ikára ismét összehivatik; de ez is elmult, a nélkül, hogy még csak hirét is hallanók az országgyülés teendői megkezdésének; habár az egyik részről, a 48-as párt részéről már legalább is annyira sürgettetett, hogy a kormány füleihez eljuthatott!

Most már gondoljuk ehez, ezen készakarva huzásához, halogatásához az országgyülési idény megnyiltának, — azon sürgéstforgást, azon szenvedélyességet, mit a kormány a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslat keresztülvitele körül, a legforóbb nyári időszakban kifejtett!

Hogy izzadt maga, hogyan izzaztotta a képviselőket, hogy ellenállott a tárgy huzásának halasztásának, hogy állának el a szótól a kormány és a jobb oldal tagjai, csakhogy ama csoda törvényjavaslatot keresztül vihesse!

S miért?

Tán az ország sürgette a kormányt, hogy rendezze valahára a törvényhatóságokat habár rosszul is?!

Tán ezzel akart a kormány magának oly emléket állitani, mely fönmarad örök időkre?

A nemzeti közvélemény, mely az országgyülésen kivül, már a választások alkalmával megvolt többségben alakult, nemcsak nem követelte a rosz törvény alkotását, sőt bővebb megfontolás alá vevését óhajtván, a tárgyalást elhalasztatni kivánta!

De a kormány ebben az egyben megakarta mutatni erélyességét.

Andrássy Gyula gr. miniszterelnök kimondta, hogy a javaslatból e nyáron törvénynek kell lenni.

És ugy lőn, amint ő akarta és mondotta! . .

Mondott ő — közbevetőleg szólva — sok mást is, a mi be nem teljesedett; igy például azt hogy a nemzet az 1867-ik évi kiegyezés által visszanyerte jogait. sat.

Bizony ez maig sem teljesedett be.

S vajon nem háládatosabb dolog lett volna-e, hogy a kormányelnök inkább e téren váltsa be szavát, hogy a nemzet boldogsága, jóléte, megelégedése iránti jóslata teljesittetett légyen, mint ama, rosz vért csinált törvényjavaslatnak minden áron keresztülhajtásával?

A kicsinyekben—tagadhatlan—nagynak mutatta magát kormányunk; mig a nagy dologban nagyon is feltünt kicsinysége! —

S vajon, midőn oly tömérdek a teendő, miért halogatja a kormány az országgyülés összehivását, midőn, im, Bécsben, az osztrák kormány össze merte hivni a reichsráthot?

Andrássy Gyula gróf annyira elvan foglalva magas politikával Bécsben, hogy belügyeinkre nem is gondol?

Hát, ha ez igy volna is, csak egyedül ő teszi a kormányt? Nincsenek-e szakministereink?

Az ipartörvényjavaslat, az urbéri s hübéri maradványok eltörlése, a bíróságok szabályozása iránti országos intézkedés nem tárgyalható-e a ministerelnök nélkül?

Vagy a költségvetésnek — mi szőnyegre kerül — tárgyalásától fél a kormány?

Hiszen ez az első napokban, sőt hetekben sem kerülhet érdemleges tárgyalás alá.

De meg elébb-utóbb meg kell küzdeni azon nehézségekkel, melyektől a kormány most tartani látszik!

Mert azt csak nem akarjuk feltenni a kormányról, hogy — bár meddig tartson is a külháború — alkotmányt akarna sérteni, s országgyülési tárgyalások mellőzésével kivánná a költségvetést megállapitani?!

Az ily tetemes terhekkel járó felelősséggel nem igen ajánlatos dolog játszani ebben a zavaros, de egyuttal villanyos időben, melyben a trónok felett is dúlnak a pusztító viharok; s mi egy trónhoz egy egyszerü ministeri bársony szék?!...

Mi oka lehet tehát az országgyülés összehivása halogatásának?

Alig gondolható egyéb, mint az, hogy fél a kormány az ott keletkezhető nyilatkozatoktól.

Még pedig mivel arról csak álmodni sem lehet, hogy Napoleon iránt nyilvánuljon rokonszenv a magyar országgyülésen; továbbá az sem valószinü, hogy a porosz dicsőség csábitsa el a képviselők érzelmeit, — inkább a német egység eszméje iránt keletkezhetnének nyilatkozatok, azonban az csaknem egészen tettleg keresztül van vive, habár a német népek teljes alkotmány iránti hő vágyakozása teljesitetlen is:

Inkább és tán csakis a franczia köztársaság iránti részvét- és rokonszenvnyilatkozatoknak akarja a kormány elejét venni a halogatás által!

Pedig minél jobban tiltanak, ellenezneknek valamit, az belterjében annál jobban emelkedik!

De nincs is ok rá, hogy a kormány remegjen egy nagy nemzet törekvései iránt nyilvánulandó rokonszenv kifejezésétől, mivel tagadhatlan, hogy a franczia nemzet Európában a szabadság legelső és legedzettebb előharczosa!

Ha a kormány szempontjából igaznak vétetik az, a mit állit, hogy t. i. ő az 1848-ik évi törvények alapján áll: úgy miért fél a szabadság nyilatkozataitól?!

De meg, feltéve, meg nem engedve, ha csakugyan veszélyes volna a franczia köztársaság iránti nyilatkozat akkor, midőn Amerika, Schweicz, Portugallia, Olaszország, Spanyolország sat. részint nyilván, részint tettleg elismerték a franczia köztársaságot, s a Napoleon uralkodóház bukását tudomásul vették:

Vajon nem eszélyesebb-e, hogy az, mig óriási terjedelmet vehetne, addig tétessék meg, s inkább az országgyülés termeiben, a képviselők soraiban, találjon méltó viszonzást, mint az utczák és mulatóhelyek szögleteiben!..

Hanem, legyen bár mi oka annak, hogy a kormány halogatja az országgyülés összehivását, habár egy hónapig vagy egy hétig is, abban kimondhatatlan kárunk van.

Mert annyi a teendő, hogy alig győzzük.

Mindenütt javitni, ujitni, reformálni kellene.

Mert 3 év óta — mondhatni — semmi nagyobb dologban sem haladtunk előre.

Fájdalom, mióta alkotmányos kormányunk van is, azt tapasztaljuk, mikép az idővel kellőleg rendelkezés, s az ország égető kérdéseinek megoldása mesterségét még eddig sem tanultuk meg; minek fő oka a kormány, ki apróságokon vesztegeti el erejét, s a nemzet szabadelvü vágyai kielégitésének folyvást ellenáll!

Ugyan csak nézzük meg, mire haladtunk 3 év óta?

Hadseregünk, pénzügyünk épen úgy Bécstől függ mint 3 év előtt.

Honvédségünk felszereletlen, s az eziránti törvény kijátszására Bécsben mindent elkövetnek.

Büntető törvényeink épen úgy nincsenek, mint 3 év előtt.

Ipartörvény csak javaslatban van.

Kereskedelmi törvény alkotásáról még szó sincs; épen úgy mint 3 év előtt.

Magyar bankunk ügye épen ugy a jámbor ohajtások közé tartozik — mint 1867-ben.

A bélyeg-, fogyasztási adó, dohánymonopolium ügyében az osztrák önkénykormánytól átvett paragrafusok az irányadók, mint ezelőtt 3 évvel.

Adórendszerünk épen oly tökéletlen, mint volt az osztrák kormány idejében, melytől átvételett. A földadón, mely földmivelő országra legterhesebb, semmi könnyités vagy igazságosabb, helyesebb, intézkedés nem tétetett.

A népoktatási törvény is, mely beleccscsel látszik birni, kivihetetlen, s különben is az állam tetemes pénzáldozatai hiányában holt betünél alig lesz egyéb; a mellett hogy viszályokat idézett elő.

Nemzetgazdászatunk terén sincs semmi lendület, mi az ipar, kereskedés és gazdászat érdekeit közelebb hozza egymáshoz!

Vasutainkon kivül — melyek nagyrészt egyes vállalkozások kifolyásai — nincsenek közlekedési utaink, gyáraink; — ugy, mint 3 év előtt!

A robotszerü közmunka váltsága, állami tüzkárbiztositó intézetek sat. iránt még csak mozgalom sincs a kormánykörökben; — épen ugy, mint 3 év előtt!

Erdőségeink védelmére, hegységeink kineseinek kiaknázására mi sem történik.

A mellett sem jó és olcsó igazságszolgáltatásunk nincs; sem a tudomány s művészet érdekében nem látunk semmi a nemzet kormányához illő mozgalmat!...

Volna tehát mit tenni; s az országgyülés megnyilásának halogatása, iszonyu kárunkkal jár ugy anyagilag, mint szellemileg!

Haladni kellene, mert 3 év óta nem haladtunk!

— **Bécs**, szept. 19. A „N. Fr. Presse“ a közelebbi offert ajánlásokban az észak-aziszeki pályára nézve, versenyzőkül emliti, a hitel intézetet (bécsi Kreditanstalt) egy névtelen consortiumot, egy nemzeti consortiumot és az Unióbankot.

— **Bécs**, szept. 20. A képv. ház mai ülésében dr. Rechbauer emelt szót:

A legmagasabb trónbeszédben, mondja szónok, azon sajnálkozás fejeztetett ki, hogy a korona egyik legfontosabb tartománya, a cseh királyság még nincs képviselve a reichsrathban. Bár mennyire kell is osztanunk e sajnálatot, azon felköltött kétely, vajon törvényes alakban van-e constituálva a képv. ház, teljesen alaptalannak tünik fel. Azonban nem jogi, de fontos politikai okok tanácsolják; hogy az elnökség megválasztásába ne bocsátkozzunk. A császári felelet, mely a cseh országgyülés felirati küldöttségének adatott, kilátásba helyezi, hogy ez országgyülés még egy izben fel fog szólittatni a reichsrathi választások eszközlésére.

Ennélfogva parancsolja részint az udvariasság, hogy mindazon teendők, melyek e házra várnak, tekintettel a csehországi képviselőkre — elnapoltassanak, részint a korona iránt tartozó loyalitás, hogy lehetőséget nyujtsunk, hogy a legmagasabb felhivás teljesedésbe mehessen. Ausztriában fordult elő elég anomalia, de azon eset mégis uj lenne, hogy az ország egy jelentékeny részétől, mely a reichsrath tanácskozásaiban rész kiván venni, a lehetőség erre nézve megtagadtatik.

Tekintve, hogy a cseh képviselők itt még hiányzanak, tekintve, hogy a legmagasabb trónbeszéd szavai szerint s a cseh országgyülés felirata folytán ujabb felhivás fog az országgyüléshez intéztetni; tekintve, hogy az országgyülésnek e fölött még határozatot kell hoznia loyalitásból a korona iránt, parlamentáris tekintetekből a cseh képviselőkkel szemben, hogy ezek már a reichsrath első fontos cselekvényében részt vehessenek: as elnökválasztás a napirendből kitörlendő.

— **Bécs**, szept. 19. A „Presse“ egy konstantinápolyi távirata szerint: Törökország seregének lehetőleg megerősitésére és a hadiszerek gyarapitására igyekszik, mert Oroszország állása nyugtalanitó.

— **Flórencz**, szept. 19. A „hiv. lap“ jelenti: A Rómában levő porosz követ levélben értesité tegnap Cadorna tábornokot, hogy az általa tett kisérletek: a pápai kormányt az olasz csapatoknak Rómába bevonulása elleni ellenállásról leheszélni, moghiusult. Arnim köszöné az olasz támadó hadmiveletet 24 órai felfüggesztését. Ily viszonyok mellett kétségtelen, hogy a pápai hatóságok idegen csapatok nyomása alatt vannak. Cadorna számára tebát nem marad egyéb fenn, mint erőhatalommal kivinni azt, a mit békés uton el nem érhetett. Az olaszcsapatok kénytelenek Rómát körülvenni. Intézkedések tétettek, hogy az esetben, ha a csapatoknak ostrommal kellend Rómába bemenniök, a lehető legcsekélyebb kár okoztassék és a rend fentartassék.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, szept. 21.

||). **Meddig tarthatja magát Páris?** Meddig tarthatja magát Páris, s mikor létesülhet a béke, ez oly kérdés, mely most minden perczben előfordul, s a mely most az utczán, a családi körben, a sajtóban, egy szóval mindenütt vita tárgyát képezi. És e vitákban igen ritkán lehet nyugodt és a körülményeknek megfelelő felfogással találkozni, mert az óhajok és a remények tényekként szerepeltetnek, s jelentékeny tényezők teljesen ignoráltatnak.

A „N. Fr. Presse“ erről egy kitünő szakavatottsággal irt czikket közöl, mely egyenesen ellenjavalja Párisnak bombáztatását, és pedig nem épen humanistikns szempontból, hanem inkább hadászati szempontokból. Páris bombázása csatagyukkal mit sem érne, mert azok nem tehetnének az erődökben annyi kárt, hogy aztán rohammal be lehetne venni a várost, de meg azon nehéz ostromlövegek, a melyek itt sikeresen lehetnének használhatók, csupán vasuton lennének szállithatók, és pedig azon egyetlen vasuton, mely Toul mellett vezet el. Ugyde Toul még mindig franczia kézben van, s azon vasuton az ostromágyukat szállitani nem lehet. A jelen körülmények közt tehát az erőszakos támadás vagy bombázás eltévesztené czélját.

Párist ezek folytán aligha fogják lődöztetni a poroszok, legfelebb ostromzár alá veszik azt, s a két millió lakossal biró város, bár állitólag két hóra el van is látva élelmiszerrel, legfelebb ha egy hónapig tarthatja magát, mert a franczináál is meg van az a nagy hiba, hogy sok mindenféle létezik náluk is, mint nálunk a — papiron. A „N. Fr. Presse“ okt. 18-ára teszi Vilmos Párisba való bevonulását.

Páris bevételével, azt hisszük, elég lesz téve a porosz dicsőség utáni vágynak, s akkor, ha csak egész Európát magára nem akarja zuditani, békét kell Vilmósnak kötnie.

=). **Az ideiglenes kormány** és különösen annak elnöke Trochu a sajtóval együtt mindent elkövetnek arra nézve, hogy Páris védőinek bátorságát fokozzák. Trochu egy napiparancsban a 300,000 fegyveres által védelmezett Párist plane megtámadhatlannak nevezi. A „Constitutionnel“ is megteszi a maga kötelességét, s többi közt mondja: „A harcz elöestején állunk, s az a kérdés, hányan vagyunk? Már 13-án a különböző városrészek mairjei több mint 95,000 beszállásolási jegyet adtak ki s igy Párisban csupán vidékről érkezett mozgó nemzetőr több van 100,000-nél. Az állandó nemzetőrség megkétszereztetett, s ezek száma 170,000 emberre tehető. A szabadlövészek is többen vannak 9000-nél, s ezek többnyire kiszolgált katonák vagy vakmerő ifjak. A községi szolgálatra 10,000 munkás vállalkozott, s ezek is nagyobb részint katonailag vannak szervezve, s az erődítési munkálatoknál alkalmaztatnak, s tüzbe is használhatók. E haderőket 60,000 főnyi tényleges sorkatona gyámolitja, kik a városban levő kaszárnyákban vannak elhelyezve. A haderő ezen száma a legelső lármajelre megkétszereződtethetik az által, hogy a Páris körül 10 órányi távolban fekvő depót-kból és garnisonokból elősietnek az ott levő katonák és nemzetőrök. Ez összesen 401,000 embert képvisel, kik minden perczben készek a sánczokat védelmezni. És ezen számban sem az idegenek, sem a még ezután megérkezendő kabylok, sem azon polgárok nincsenek felvéve, kik nem tartoznak ugyan a katonaság és nemzetőrség közé, mindazonáltal a szükség esetében nem mulasztják el megtenni honfiui kötelességüket. Igy tehát a nagy tömeggel, most már mi is nagy tömegeket állithatunk szemközt, s igy az ellenség Párist alig veheti be másképen, mintha árulás vagy cselszövény játszszák kezére azt.

Bár igaza volna a „Constitutionnel“-nek, de félő, hogy ez is csak önámitás lesz.

=) **Páris védelme**. A lakosság hivatalosan meg lett nyugtatva az ivó-viz készlet elégsége felől. Mégha a kivülről jövő vizvezetések elzáratnak is, még akkor is 60—75 millió litre viz marad a naponkinti fogyasztásra, nem is számitva a magán kutakat. Csupán az utczák öntözését kell megszoritani. A közvilágitásra vonatkozólag szak férfiak kimondották, hogy az igen csekély változás fog szenvedni.

Páris kapui egyelőre esti 1 óráig nyitva maradnak, s a forgalmat nappal semmi nem szoritja meg. Hogy a párisi nép közt elterjedt aggodalmokat eloszlassa az ideiglenes kormány jelenti, hogy a messze elterjedő katacombákat, melyek a kőfallal körül vett város rész alatt, a Szajna balpartján elterjednek, igen gondosan megvizsgáltatta, s a gyanus összekötő tárnákat befalaztatta. Aztán meg a katakombák őrzésével, fegyverzett tárnamunkások bizottak meg.

=) Miután a poroszok a Szajnavonalat Corbeil Villeneuve — St. Georgesnél 16-án megtámadták 17-én egy jelentékeny hadtest már átkelt s Szajnán. Ezen csapatok aztán északfelé fordultak, s már megérkeztek Páris déli homlokzata elébe. Azon nap folyamában megkezdődött egy csata Jvry mellett, mely a legközelebbi Szajna parti erőd Páristől dél felé. A

TÁRCZA.

A tuilleriák legujabb titkai.

Regényes történet két kötetben.

Irta

CHATTERTON WILLIAM.

(Folytatás.)

A lengyelek közt volt egy, ki az 1831-iki lengyel forradalomban részt vett, és a ki a cserkeszek közt Sefer basa alatt szolgáló Th—L—ezredessel levelezésben állott, aztán a már emlitett K—y, ki nem csak az egész osman bizodalmat jól ismerte, hanem a török cserkesz hadseregnek egy tisztével, egy előbbeni ezredessel B—a Jánossal, később Mehemet bey-vel levelezett. B—a levelei igen érdekesek voltak. Ez az egykori nagy vezérnek és hadügyminisztternek Mehemet basának pártfogoltja volt. A Törökországból nyert vázlatok annyira tetszettek a vicomtenak, hogy ügynöke által K—y-t felszólitotta, irna neki valami bővebbet és pedig culturhistoricai dolgokat a Dunafejedelemségek felül. Laguerronier jól tudta, hogy londoni ügynöke K—y tisztelet dijának, ha ugyan többet nem, de felét mindenesetre zsebre forja dugni, valamint az utóbbi előtt is tudva volt, hogy ő is azon méhek egyike fog lenni, a kik felől Virgil azt mondja, hogy nem magok számára készitik a mézet. Irt tehát e vázlatokba mindenfélét, a mi nem is volt mind ugy mint ő irta. Czélja volt a vicomteot tévutra vezetni, ha ismét eszébe jutna annak felsőbb parancsra valami röpiratot irni; igy legalább meglehetne őt czáfolni. És valóban különös, nem sokára csakugyan jelent meg egy röpirat, melyben nem volt más, mint a Londonból nyert, többnyire hibás értesitések hü másolata, és azt a franczia és más lapok oly tömjénező birálattal fogadták, a minővel Ubicininek, az europai Törökországról irt hires müve sem dicsekedhetett. Tudvalevőleg a francziák nem valam. nagy geografosok, s innen lehet megmagyarázni a mai geografiai tekintetben is igen hibás munkának kedvező birálatát.

Épen az az eset állott a „Róma és Ausztria“ czimü, később kiadott röpirattal. Az adatokat ehez Cr—i tudva hibásan szolgáltatta, s azt a közönség is észrevette. Végre a vicomte egy időre lemondott a röpirat szerzéséről, s kizárólag az általa szerkesztett lapnak a „France“-nak szerkesztésére szentelte magát, mely a császárné közlönye volt, valamivel mérsékeltebb veuilleutismussal, mint azt az Universben lehetett hallani. Ezen lap folytonos czivódásban élt a Constitutionellel, a National, és az Opinion publique-el.

A vicomte ur bizonyosan emlékezni fog azon három férfira, kik ügynökeinek a tudósitásokat szolgáltatták, s ha nem emlékeznék, vagy előtte az ügynökök a neveket elhallgatták volna, megsugjuk neki, hogy a midőn e sorokat irjuk (1869 végin) ezek egyike a szabadelvü köztársasági ellenzék jelöltje Franczia országban, a másik a legünnepeltebb államférfi, és rettegett ellensége Manabreanak és a reactionak Olaszhonban, kit már a miniszteri tárczával több izben megkinálták, de a mit az csak akkor fog elfogadni, ha Vittore Emanuele a korszellemnek engedne, az előhaladásnak, s a világosság terjesztésének veti magát karjaiba, s most küszöbén állunk az időnek, bár mennyire óhajtanák is azt még messze elhalasztani.

(Szerző valódi látnoki tehetséggel birt, mert ime a mü megirása után még nem tölt el egy év, s ma, midőn a sorokat forditjuk, az olasz hadseregek már Róma falai alatt állanak. A fordító.)

XLVI.

Pietri cabinete.

Bucsut veszünk a röpiratok emberitől, s a Cité egyik régi szigetére, Páris egyik legódonabb házába megyünk, mely valóban a lucus a non lucendo szerint justice Palais-nak neveztetik; de a melyben már annyi igazságtalanság mondatott ki, hogy sokkal inkább megérdemlé az „Igazságtalanság“, mint az „Igazság“ palotája elnevezést; és ennek épen azon részébe lépünk be, a melyben a rendőrfőnökség van. A rendőrség felállitása minden államban az volt, hogy az életnek, tulajdonnak és becsületnek biztonsága a lehető leggyorsabb uton és módon óvója legyen; de később azon czél figyelmen kivül hagyatott, s a mint most a rendőrfőnökség rendezve van, csupán egyetlen egy ember biztositására szoritkozik az, az állam fejének biztositására. Megengedjük, hogy ez intézménynek más jó oldalai is vannak, de azok, az itt emlitett főczél mellett mellékdolgok.

Miután már megismerkedtünk a vicomte urral, ismerkedjünk meg legnagyobb titkos ellenségével a rendőrfőnök Pietrivel is.

Egy ideig Languerronierenak oly tulnyomó befolyása volt még a belpolitikai és rendőri dolgokban is, hogy a rendőrfőnök hivatala majdnem sinecurává lett. Maupas és Carlier nem voltak képesek azon feladatot megoldani a mi végett azon állásra alkalmaztattak. A császár Languerroniere által megtudta, hogy Mazzininak és társainak a dominique utczában egy buvhelyük van. Vizsgálatok indittattak, de azok semminek nyomára nem vezettek. A rendőrfőnökségen minden pillanatban azon hir merült fel, hogy eme vagy ama napon valami merénylet fog a császár élete ellen elkövettetni, mindenféle rendszabályok hozattak annak megakadályozásaira, de később kisült, hogy minden fáradság felesleges volt, s hogy ilyen merényletet senki nem akart elkövetni; de hogy Pianori csakugyan a császár élete ellen törekedett, azt senki nem sejtette, s Napoleon csakis a véletlennek köszönheti, hogy élete megmentetett.

Száz meg száz hasonló eset a rendőrséget tekintélytelenné tette a császár előtt, s élete az által, hogy folyvást aggodalmak közt élt, meg lett keseritve.

Languerroniere titkos miniszterségének óta, bár Pianori merénylete azon időre esik, mégis nyugodtabban élt, mert valahányszor a rendőrfőnök ily fenyegető hirt hozott neki, Napoleon Languerronierhez fordult, s az elővette a távirda sodronyait, s nehány óra mulva megmondotta neki, hogy egy betü igaz sincs az egész dologban.

Épen az volt az, mi Pietrit boszantotta. Epekedett egy fontos hir, egy összeesküvés felfedezése, vagy valami államtitok kideritése után, alárendeltjeinek a legfényesebb jutalmakat igérte, ha hogy valamit felfedeznek.

Végre teljesültek óhajai, s a mint gyakran áll be azon eset, hogy az történik, mit a példabeszéd mond, hogy „a szerencsétlenség ritkán jár egyedül“, itt most ennek ellenkezője következett mert egyik jó hir a másik után érkezett.

Csak nehány nap előtt tudta meg Pietri, hogy egy étkereskedést Romainvilleban naponta sokan látogatnak meg, s hogy a kereskedő kis fia a látogatóknak igen különös történetet beszél el. Ezen embernek tekintélyes összeget ajánlottak azon esetre, ha elhagyja Párist, s arra rá is szánta magát, s haza ment Savoyába.

A második jelentés sokkal fontosabb volt, de az nem is volt tökéletes. Ez azon eseményeknek elbeszélése volt, melyek a könyv 1, 3, 6, 7, 10, 11, 14-ik fejezeteiben vannak közölve, melyek egy Wurzenben eltünt gyermekre vonatkoztak.

Azon férfi, ki e felől tudósitásokat hozott Pietri kabinetjében volt, s még ruhát sem változtatott, s oly porosan, a mint a vasutról leszállott ment a rendőrfőnökhöz.

— Mit használ az nekem, ha tudom, hogy a fiu 14 év előtt eltünt, ha azt nem tudom, hogy él-é. A fiunak most 25—26 évesnek kell lenni. Miről lehetne őt még az olyan embereknek is, kik mint gyermeket látták felismerni? mondá Pietri.

(Folytatása következik.)

csata, melyet a francziák mint kémszemlét adnak elő, ugy látszik porosz győzelemmel végződött. A francziák minden áron azon voltak, hogy a folyamon keresztül hatoló poroszokat visszanyomják, de miután az nem sikerült, igy a kis csatában nem is lehettek nyertesek. A francziáknak vissza kellett vonulni, és Charenton és Jvry erődökbe fogadtattak be.

=) A France egy felszólitást tesz közzé a nemzeti kormányhoz, melyben felhivatik az, hogy küldjön biztosokat e departementokba, kik ott a nemzeti védelmet szerveznék, s a közszellemet befolyásoznák. Nem értjük, hogy mi szükség van arra hogy a franczia kormány ilyesmire felhivassék mert ez minden felhivás nélkül és kötelessége volna. A France különben csak 200,000 fegyveresről beszél, kik már el is foglalták azon védelmi pontokat, melyre őket Trochu rendelte. A Trochu tábornok által 19-én tartott szemléről a „Franc-e“ irja: Az összmozdulatok ugyan hagytak még némi kivánni valót fen, de az egyesek sok reményt nyujtó férfias erőt és elhatározottságot tanusitottak. Mindenki elismerte, hogy ezen Párisba sietett, s Francziaország minden részéből behisietett, s Francziaország minden részéből behivott haderőknek csupán egy kevés szervezésre van szüksége, hogy azok egy hatalmas hadsereggé legyenek.

=**Flourens Gustáv**, ki nem régiben Londonba menekült, s kinek elfogott levelei, a Napoleon elleni merénylet végett inditott terjedelmes pernek szolgáltak alapul, most a 63-ik nemzetőrzászlóaljnak parancsnoka Párisban, s e minőségben a következő napi parancsot tette közé.

„Polgárok! vagy győzni fogunk, vagy mind elvérzendünk! Mindnyájan szilárd akarattal birunk, és meg fogjuk mutatni, mennyire szeretjük hazánkat. Nem csupán Francziaországért harczolunk mi, hanem az emberiségért, sőt még magáért a köztársasági Németországért is. A többi népek nem fognak bennünket elhagyni, s Páris falai alatt vitéz hadseregünk balsorsa meg lesz boszulva. Szükséges, hogy vagy győzzön Páris, vagy legyen egy második Saragossa, mely inkább saját romjai alatt temetteti el, mintsem hogy megadja magát. Egyetértés, kitartás, s a jövőben vetett hit legyen jelszavunk, és mi győzni fogunk.

Ma mindannyian francziák vagyunk és semmi egyebek; mind a szabad köztársaság tagjai, semmi politikai szinezet nem távolithat el bennünket egymástól. Ne legyen tehát közttünk egyenetlenség, ne alkudozzunk az ellenséggel, s mi meg fogjuk menteni Francziaországot. Hü parancsnokotok Flourens Gusztáv.“

Fourichon admiral, a franczia flottának a német tengerpartokon, eddigi parancsnoka, megérkezett Párisba s átvette a tengerészeti miniszteriumot. A „Gazette de France“ szerint Durrot, Cambreil és Billard tábornokok is megérkeztek. Cambreilnek, bár fején nehéz sebet kapott, mégis sikerült elmenekülni Sedanból. Billard fogva volt Sedanban, de nem irt alá reversalist, s parasztruhába öltözve megszökött; ő reá St.-Denis erőd parancsnoksága bizatott.

A „Liberté“ szerint Párisban 3 millió kilogramm lőpor van, s Sebasztopol ostroma csak 1.300,000 kilogramm lőporba került.

Toult az „Indenp. belge.“ szerint két hadosztály ostromolja, miután ezen erősséget a poroszok minden áron birni akarják.

Pestről irják: Ma ide érkezett bécsi magán táviratok azt jelentik, hogy a fegyverszünet már megköttett volna. Egyéb részletek még hiány znak.

Bécs, szept. 20. Jules Favre találkozása Bismarckal a meauxi főhadiszálláson ma vagy holnap fog megtörténni az angol diplomatia közvetitése folytán. Oroszország magatartása aggályt gerjeszt. Törökország nagy mérvben fegyverkezik.

London, szept. 19. A külügyi hivatal közli, hogy az izenetek a hadviselő felek között a közelebbi 10 nap alatt az angol kormány által expediáltattak, Favre elhatározá, hogy azonnal a német főhadiszállásra megy; azonban az alkudozások alapja még nem állapittatott meg.

Flórencz, szept. 19. Mint bizonyost állitják, hogy Róma bevétele után a parlament azonjal összehivatik, az uj provincziák plepiscitumát s a főváros áthelyezését Rómába illetőleg.— Az a hir van elterjedve, hogy a pápa az olasz királyt, a minisztereket s a foglalósereget excommunikálni akarja.

München, szept. 19. A két ház elhatározta ma, hogy feliratot intéz a királyhoz azon kivánság kifejezésével, hogy a szövetséges államokkal egyetértve egészitsék ki a német szövetség alkotmányának alapján.

Napoleon a fogságban.

—) Egy szemtanu Napoleonról s wilhelmshöhei fogságáról, többi közt, a következő megjegyzéseket teszi:

Szigoru fogságról szó sincs; ellenkezőleg ugy bánnak Napoleonnal, mint valóságos souverainnel, s előbbi magas állásával együtt járó minden kitüntetésben részesitik. Járkel egyedül, vagy kiséretével szabadon, gyalog, mint kocsin még a közel vidékeken is, s ugy tetszik, mintha egészen szabadjára volna hagyva. A kéjlak melletti uton ugyan van egy őrház, melyben 36 tagból álló katonai őrség van fel állitva, de ez igy volt mindig, valahányszor Wilhelmshöheben egy uralkodó székelt, s jelenleg, ugy látszik, e katonák arra vannak rendeltetve, hogy Napoleon Lajosnak, ha ez kirándulást tesz, trombitaharsogással tegyék meg a katonai tisztelgést. Minden elővigyázati rendszabály inkább az ő védelmére, mint korlátozására látszik irányozva lenni. A kiváncsi közönségnek is meg van engedve, hogy a nyári palotának egész kapujáig hatoljon, ha a század e nagy (?) foglyát látni akarja.

A wilhelmshöhei vár pompás, félkörben kivitt épület, nagyszerü épitészeti diszitményekkel, s tetemes kiterjedésénél fogva teljesen elegendő nagyobb mérvü fejedelmi háztartásra.

A palota minden szükségessel, fejedelmileg el volt látva, midőn Napoleont beszállásolták; a mi hiányozhatott, azt Berlinből rendelték meg gyorsan.

Dolgozószobája megragadó tekintettel bir. Itt láthatni őt gyakran nyilt ablakoknál, sokszor élénk beszélgetésben hadsegédeivel s szolgálattiszteivel. Igen jókor kél fel, s egyedül, polgári öltözetben, órákig tartó sétákat tesz a a parkban, hol a virágágyakkal foglalkozó kertészsegédekkel gyakran beszélget s mulatja velök magát. 11 órakor rendesen szobáiba vonul vissza, és 2 óra tájban legtöbbnyire kocsin távolabb vidékre kirándulás következik. Pontban 7 órakor összegyül az egész, nyugalomba helyezett császári főhadiszállás, ebédre.

A fogoly kirándulása alkalmával sok kiváncsi gyül össze, sokszor a legelőkelőbbekből, legtávolabb vidékekről is, hogy láthassák a társadalom „egykori“ megmentőjét.

Azon kiránduláskor, melyről a szemtanu emlékezik, Murát herczeg, Reille tábornok, Moskova herczeg és Douay tábornok is kiséretében voltak Napoleonnak, katonai egyenruhában s pálczával kezökben. A kocsisok és szolgák a szokásos császári aczélzöld ruhát viselték, mint Saint Cloudban, vagy Fontainebleauban, ezüst cifrázattal. Végre kinyilt az ajtó s a fogoly császár kilépett tábornoki egyenruhában, veres sapkával fején, biztos léptekkel, hol táborkarától tiszteletteljesen fogadtatott. A császár egészen egészségesen, sőt kitünően nézett ki. Arczszine oly frissnek nézett ki, mint fénykorának napjaiban. Ha meggondolja az ember, hogy naponként fárasztó kirándulásokat tesz, s erősen szivarozik folyvást, tisztán áll, hogy a szenvedő állapotáról szárnyaló hirek hamisak. Napoleon Lajost — jegyzi meg a szemtanu — nem látszik vádolni lelkiismerete, gonoszságaiért!

Ujdonságok.

* **A debreczeni honvéd-huszár század** honap reggel indul Szathmárra az őszi gyakorlatokra. A 12 mértföldnyi utat három nap alatt teszik meg. Első nap Érsemjénig, második nap N.-Károlyig mennek, s a harmadik nap estején érkeznek Szathmárra.

* **A debreczeni egyházmegyei gyülésen** tegnap lemondott segédgondnok Tisza Lajos helyébe Komlóssy Imrét és Szunyogh Albertet emlegetik.

* **Szinészeink közzül** egy kettő előpostaként már megérkezett, azonban a tömb holnap délután fog megérkezni. Örömmel üdvözöljük őket, kik hivatva lesznek elüzni hosszu téli estéink unalmait.

* **Az északkeleti vasut** debreczen-szathmári része rendőri bejárására tegnap indult el a debreczeni indóházból a küldöttség, azonban az indulás idejét, sem szerkesztőségünkkel, sem a városi hatóság részéről meghivottakkal nem tudatták, mi mindenesetre alig indokolható mulasztás az igazgatóság részéről. Azonban reméljük, hogy e bejárás eredményét daczára elmaradásunknak közölhetni fogjuk az érdeklett közönséggel.

* **A kertészeti egylet** holnap szept. 22. csütörtökön, d. u. 4 órakor csarnokában, választmányi ülést tart. Tárgy: borászati szakosztály felállitása; és a főiskola kertének visszaadása.

* **A savóskuti vágástéren** levő faraktárból 500 öl tüzifa ma tétetett eladóvá, ölenként 11 ftjával. Jó drága, de az idei költségvetésben ugy van felvéve. Ugy tudjuk, hogy e fából üzérkedésre nem kaphat senki, csak magánfogyasztásra. — 108 öl nyárfa is eladóvá tétetett, ölenként 2 frt-jával.

* **Szinházunk** diszitményei, ugy a szinházi könyv- és ruhatár ma biztosittattak tanácsi rendelet folytán, összesen 78,000 frt értékben.

* **Az emlékkertben levő kőmedencze** igen romlott állapotban volt már, különösen annak feneke. Ezen is segitve van, mert épen pár nap előtt végezték be annak megujitását a Geréby-féle kőmunkagyár munkásai.

* **Zengey Jánosné** leánynöveldéjében a tanév e hó 15-én már megkezdetett ugyan, azonban növendékek egész okt. 15-ig felvétetnek.

* **Sebes hajtás.** Ma délelőtt a piaczon egy bérkocsis oly sebesen hajtott, hogy majdnem nagy szerencsétlenség támadt belőle. Csak a gondviselésnek köszörhető, hogy a népes piaczon többen többen le nem gázoltattak. Végre a kerék megtagadta a szolgálatot, eltört, a kocsi felborult, s a bentülő két halálra ijedt nő egyike kibukott a kövezetre, azonban nehezebb sérülése nem történt. Szigorubb rendszabályokat kérünk, a közönség biztonságával ily keveset gondoló bérkocsisok ellen.

* **Müller tánczmester,** ki városunkba mint ilyen, jó névnek örvend, október hó 1-én kezdi meg táncztanitását, s november hó végéig körünkben marad, a mikor is Pestre költözik fel, hol több főuri családnál fog foglalkozni. Lakása a piaczon a Hajdu-féle házban van, hol is ugy felvilágositás nyerhető, valamint a beiratások is történnek.

* **Magyar szövegü földgömbök** igen nagy választékban érkeztek s kaphatók Telegdi Lajos könyvkereskedésében 3 frt 60 krtól felfele 36 frtig.

* **A Dénes napi debreczeni orsz. vásár** a következő napokon és rendben tartatik meg: Szept. 30-án és okt. 1-én juhvásár, okt. 2-án bőrvásár. okt. 9-én sertésvásár, okt. 10 és 11-én baromvásár. A nagy vásár okt. 9-én, az elővásár okt. 2-án kezdődik. Mit is a közönség tájékozása kedveért ezennel közlünk.

* **Dühös őrültségi roham** lepte meg tegnap P. J. üvegesnek 21—23 éves segédét, melynek alapját azon rögeszme képezte, hogy őt megakarják ölni. Miután nem tudták lecsendesiteni, a rendőrség lépett közbe, s igy is alig birta 6 ember a szegény beteget ártalmatlanná tenni, s a közkórházba elszállitani.

* **A csendbiztosnak M. S-nak** sikerült tegnap kézre keriteni egy tolvajt, ki még e tavaszszal mint hetes a kertészeti egylet kertében Kovács Lászlónál szolgálván, annak 150 frtnyi készpénzével, ruhanemüivel megszökött. A csendbiztos Szabolcsmegyében Oros községben fogta el, hol K. A. földesurnál káposztacsősz volt. Érdekes jelenet volt az, midőn a tolvaj Szarvas János a jegyző elébe kisértetvén, a csendbiztos a jegyzőt és az ott Oroson lakó pandurt a tolvaj előtt kérdezte, hogy tudnak-e rá valami roszaságot, mire mindannyian hiven „nem“-mel feleltek. A mint azonban a tolvaj megkötöztetve a szobából kivitetett, kérve fordult a jegyző a pandurral együtt a csendbiztoshoz, hogy csak vigye el azt a gazembert, ki az egész falut annyira rettegésben tartja, hogy ime, még szemébe sem merik rosszaságát mondani: „Tudja csendbiztos ur“ mondá a pandur, „házam szélen fekszik, s én bizony félek a veres kakastól,“ (tüztől.) Bizony siralmas állapota ez a közbiztonságnak, hogy egy gonosztevőt a tőle való félelemből még magok azok is kimélnek, kik a közbiztonság őreiképen szerepelnek.

* **Nyári lakások.** Az északkeleti vasut több alárendelt személyzete, mint a pályaőrök stb. ezelőtt már pár héttel berendeltettek az igazgatóság által, azonban még nem volt őket akkor hol elhelyezni; aztán ugy segitettek magokon, hogy az északi vasut teherhordozó kocsijait lakásokká alakitották át, formáliter becsijait lakásokká alakitották át, formáliter beköltöztek butorostól, családostól azokba, s még ma is több teherkocsi a legeredetibb nyári lakul szolgál a vasuti személyzetnek.

* **Sürgönyforgalom** a debreczeni fötávirdai állomáson szeptember 20-án a pénztárnál felvétetett sürgöny 54 db, megérkezett és kézbesittetett 56, felvett 386, kiadatott 285, öszszesen 285. —

Fővárosi értesitő.

** „Kalauz a pesti állatkertben“ czim alatt Hegyessy Kálmán igazgatótól egy füzet jelent meg, mely szerint az állatkertben van jelenleg 180 db. emlős, 415 szárnyas álla és 60 hüllő.

** A pesti targonczások és butor-szállitók önsegélyző egylete szept. 25-én tartja zászlószentelési ünnepélyét.

** A nemzeti muzeumban nagyban foglalkoznak a Lobkovicz féle ásványgyüjtemény elrendezésével, melyre az országgyülés 35,000 frtot szavazott meg s mely 40,000 db. igen becses ásványt foglal magában. A Xántus keletázsiai küldeményei azonban leginkább foglalkoztatják a muzeum rendelkezésére álló erőket. E küldemény becse és érdekessége igen nagy. Oly állatok vannak azok közt, milyenek még egyetlen muzeumnak sincsenek birtokában. Legnevezetesebb ezek közt egy pár orángutáng-faj, mely még a tudomány előtt is uj s csak egyikből van egy kisebb példány a british-muzeumban, mig Xántus több példányt küldött bőrben és csontvázban; ezenkivül sokféle ritka majmot, repülő eveteket, hüllőket, több ezerre menő halat és 27,000 darab rovart, melyek egy részeért csere utján ismét ujakat lehet szerezni. Xántus a kormány költségén utazván, e küldemények nem a muzeum tulajdonát képezik. A kormány fog azokból több példányt a muzeumnak ajándékozni, a fenmaradtakat pedig elsőrendü intézetek közt osztja föl.

** Egy pesti szabó fia a napokban megjelent atyjának mühelyében s pénzt kért. Az apa vonakodott pénzt adni s e fölött szóváltásba bocsátkoztak, minek vége az lőn, hogy az elvetemült fiu elrejtett kétcsövü pisztolyát elővoná s atyjára süté! Szerencsére azonban mind a két csöve csütörtököt mondott. Erre a szivtelen a szegény öregre rohant s pisztolyával agyba főbe verte. A segélykiáltásra a szomszéd szobában dolgozó segédek besiettek, de a fiu pisztolyt szegezett rájok s elmenekültek. Ez alatt az atyának is sikerült kifutni, mire a gonosztevőre rázárták az ajtót, s azonnal biztosért küldtek. A fiu, — ki maga bevallá, hogy régen már egyszer kiakará atyját végezni, de akkor is megmenté a véletlen — most a fenyitőtörvényszék előtt áll.

** Egy miniszteriális napdijnokra mindig rábizta takarékos felesége, hogy összekuporgatott filléreit adja be a takarékpénztárba. A férj az átadott pénzt elköltötte, de azért a takarékpéntári könyvecskével mindig beszámolt, természetesen meghamisitva. Most hogy a családsággal még inkább kulmináljon, a meghamisitott könyvecskét egyik barátjánál elzálogositá. De utoljára is kisült a turpisság s a törvény keze a két hitestársat szalma-özvegyekké tevé.

Belföldi hirek.

*** A bihármegyei gazdasági egyesület igazgató válatmányának folyó hó 16-án tartott ülésében olvastatott a községi faiskolák körül érdemeket szerzett egyének megjutalmazása iránti küldöttségi jelentés. Ezen jelentés alapján a következők jutalmaztattak a mai napon tartott megyebizottmányi közgyülésen; ugyanis: Gobóczy Károly, kismarjai jegyző 100 frttal, I-ső dij; Burtik János, kisházi jegyző 75 frttal, II-ik dij; Dobó Miklós és Ágoston Sándor Margitta város néptanitói 50 frttal egyenlő részben, III-ik dij; Erdélyi József, jánosdai jegyző 30 frttal, IV-ik dij; Rubensky Tódor és Papp Illés vasadi néptanitók 25 frttal egyenlő részben, V-ik dij; Thamó János bélfenyéri jegyző 20 frttal, VI-ik dij. —

*** Kolozsvárról Nagyváradra mult szombaton kéjvonat érkezett. 11 órára kellett volna megjőni a vonatnak, azonban d. u. 2 óra tájban robogott az be a n.-váradi pályaudvarba. A megérkezett kéjvonatokat Gyalokay Antal fogadta egy rövid és velős üdvözlőbeszéddel, mire a vendégek nevében Papp Miklós a „Magyar Polgár“ szerkesztője felelt, megköszönvén a barátságos fogadtatást. Ezután a „sas-vendéglő„ termében diszebéd következett, hol a felköszöntéseknek vége hossza nem nem volt. Azaz hogy bizony volt annak vége, mert az esti 7 óra csakhamar meglepte a mulató közönséget, a mikor is a „kéjutasok“-nak már bucsut kelle venniök a nagyváradiaktól, miután a visszaindulás ez órára volt kitüzve. Nagyon helyesen jegyzi meg idevonatkozólag a „Nagyvárad“, hogy nem iszonyu tapintatlanság és megbocsáthatlan baklövés-e már magában véve az, oly kéjvonatot rendezni, mely 2 órakor délután érkezik és mely még ugyanaz nap esti 7 órakor hazaindul!?..

*** Kolozsvárra szerződött Medgyaszay Ilka, a fővárosiak által is kedvezően ismert soubrette, kinek elvesztését a budai szinház nagyon meg fogja érezni.

*** A szombathelyi tanitóképezdések bevégezvén a tanfolyamot, Ballagi Károly tanfelügyelőt s tanáraikat fáklyás-zenével tisztelték meg. Ugyancsak Szombathelyen lókiállitás volt közelebb rendezve, mely örvendetes tanusága volt a vasmegyei lótenyésztés emelkedésének. — Még egy szombathelyi hir: a karutczában, egy ásatás alkalmával nevezetes régiségek kerültek napvilágra, u. m. egy kis domboruan kivésett gömbölyü kép, mely a kisded Jézust nyoszolyában tünteti elő, mellette József és Mária álló alakjai látszanak; továbbá négy gyürü-kő különböző dombormüvekkel és egy szürke kő domboru mellképpel, mely hihetőleg melltüben volt.

Délutáni posta.

= Bécs, szept. A „N. fr. Pr.“ jelenti: Favrenak Bismarck azon feltétel alatt adott találkozást, hogy az által az ideigl. kormány elismerése ne praejudicálhassék. Favre nem köt békét, ha a poroszok Párisba benyomultak.

— Páris, szept. 19. E hó 18-án kisebb harczok történtek Ivvy és Chatillon környékén. Majdnem az összes csapatok Párison kivül vannak az ellenség nyugtalanitása végett. Porosz csapatok jeleztettek Clamars, Creteil és más helyeken. A koronaherczeg Fontainebleau felé nyomul előre. A szabad lövészek a porosz dragonyosoknak Melunnél tetemes veszteségeket okoztak. Az ellenség átkelt a Szajna folyamon Choisi le Roi felé.

— Orleans, szept. 19. Duranból érkezett hirek jelentik: Champlain-Vissous közt egy porosz csapat Monthry-Arpajon felé visszaveretett.

— Orleans, szept. 20. Utazók azt beszélik, hogy a Vissousnál tegnap volt csaták igen komolyak voltak, a poroszok az erdőkbe elrejtve volt tüzérség által tetemes veszteséget szenvodtek.

— Bécs, szept. 20. A „Cor. Warrens“ hiteles értesülések után kiemeli, hogy a viszonyok bizonytalansága és az üzletpangás miatt Francziaországot sok osztrák-magyar alattvaló odahagyta.

— Tours, szept. 20. Tourstól nem messzire, Plessisnél a vasut összeütközött, mely alkalommal 11 személy halt meg, köztük a „Journ. des Debats“ szerkesztője Duval is; 25 személy megsebesült.

— Bécs, szept. 20. Az urakházának felirati bizottsága Schmerlinget e.nökké és Wrbnát helyettesévé választotta.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről szept. 21-ről.

Arany . . . 5 frt 86 kr. | Ezüst . . 122 frt 75 kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.
Szerkesztőtárs Borostyáni Nándor.

HIRDETÉSEK.

Holländer József

közkedveltségű tánczmester, Debreczenbe visszaérkezett, ki is tudatja a n. é. közönséggel, hogy táncz-tanitását október elsején megkezdi.

Lakása és tanitási hely Széchenyi-utcza 1763. szám alatt Vágó-féle házban.

364 1—0

Élelmezési árlejtés.

A debreczeni főiskolában az 1870/1. iskolai évre, a tápintézetben **étel és kenyér kiszolgáltatás** árlejtés utján kiadandó lévén, az erre vállalkozni akarók folyó évi oktober 1-én délután 3 órakor a főiskolai gyüléstermben tartandó árlejtésre meghivatnak. Az árverési föltételek a főiskolai seniori hivatalnál vagy az akad. igazgatónál megtekinthetők.

Debreczen, 1870. szept. 19.

361 1—3 **A főiskolai igazgatóság.**

Végeladás.

Üzlet felhagyás végett van szerencsém a t. közönséggel tudatni, hogy vászon, divat és rövidáruimat leszállitott árra bocsátottam, mely végkép kiárulás csak is rövid időn tartand.

A bolti tartályok és áruló asztalok eladók, ugy szinte a bolti helyiség minden órán kiadó.

353. 2—6 **Rochlicz Arthur.**

Üzleti helyiség Nagy csapó utzza elején 333-ik szám alatt. Varga Imre ur házában.

Kitünő tokaji aszú és szamorodni borok

lepecsételt üvegekben, és pedig

1 üveg tokaji aszú 85 kr.

1 „ szamorodni 50 kr.

kaphatók Debreczenben

Meyer Ferencz

365 1—3 bőrkereskedésében, piacz Kenessey házban.

Eladó makktermés

Hosszu-Pályiban az uradalom 3768 holdnyi erdőbirtokán levő makktermés H. Pályiban, szeptember, hó 22-én d. e. 10 órakor, makkoltatásra, a többet igérőknek, árverésen fog eladatni.

Mire a venni szándékozók olyhozzá adással hivatnak meg, hogy az árverési feltételek az árveréskor közöltetnek a felekkel.

337. 3—6. *Az uradalmi erdőszség.*

Szekérkenőcs

és 215. 24.

gépolajat

jó minőségben jutányos áron ajánl **Geréby és Hannig**

Egy igen nagy fahombár eladó.

Bővebb értesitést ad e lapok kiadóhivatala.

363 3—1

Örök áron eladó

Öt kapa szőlő tágas pajtával s idei terméssel a tóczós kertben Poroszlay László ur szőllője mellett. —

Értekezhetni iránta Széchenyi utczán 1796-ik sz. a. a tulajdonossal. 355. 2—3

TELEGDI LAJOS, SZÖLLÖSY M. által kezelt KÖNYVNYOMDÁJA Debreczenben, ajánlja magát mindennemü NYOMTATVÁNY gyors és jutányos készitésére.

Táncztanitási jelentés.

Alólirott, ki számos év óta vagyok szerencsés mint táncztanitó Debreczenben müködhetni, ez évi táncztanitásomat, október hó 1-én megkezdem, s kérem azon t. szüléket, kik gyermekeik e szakbani kiképezését rám bizni sziveskedjenek, ha csak lehetséges e hó végéig gyermekeiket nálam beiratni.

A táncztanitás november végeig terjed, a mikorra több főuri ház és különösen a magyar ministerelnök gróf Andrássy Gyula ő nméltósága gyermekei oktatása végett Pestre kell lakásomat áttennem.

366 1—3 Tisztelettel **Müller,** tánczmester.

Lakásom: Piacz, Hajduház. Távollétemben ifj. Csáthy Károly ur könyvkereskedésében nyerhető felvilágositás.

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város tanácsának 5745 1870 sz. végzése folytán közhirré tétetik hogy a sámsomi közbirtokossággal közös

Sámsomi belső vendégfogadó

1871-ik évi január 1-től 1874-ik évi január 1-ig az az 3 évre a helyszinén Sámsomban f évi september 23-án d. e. 9 órakor, a városi számvevői hivatalnál és a sámsomi községházánál addig is megtekinthető árverési előleges feltételek mellett, haszonbérbe fog adatni, a mikorra a bérleni kivánók a bánatpénzzel ezennel illően meghivatnak.

360. 2—3. **Poroszlay László** k. i. tanácsnok.

171. ÁRJEGYZÉK

az „ISTVÁN“ gözmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfietés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Inyyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	—
B. Ugyanaz apró szemü	15	—
C. Dara középszerü	14	—
O. Királyliszt	14	20
1. Lángliszt	13	60
2. Montliszt	13	20
3. Montliszt	12	40
4. Ugyanaz	12	—
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	11	—
6. Ugyanaz II. rendü	9	40
7. Barna kenyérliszt I. rendü	8	40
8. Barna „ II. „	7	80
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
00 Árpakása	17	—
0. Árpakása	15	—
1. Árpakása	11	—
2. Árpakása	9	—
3. Árpakása	8	—
Árpadara	10	—

Zsák nélkül.

Lábliszt I. rendü	2	—
„ II. „	5	—
Korpa	3	—
Árpaliszt	4	—

A buza- és rozs-készítmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen zsákba pokolva — történik.

Debreczen, szep. 21. 1870.

DEBRECZEN, 1870. NYOMATJA TELEGDI LAJOS BETÜIVEL SZÖLLÖSY MIHALY.